

РЕШЕНИЕ

№ 16194

гр. София, 27.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 08.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11763** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс(АПК).

Делото е образувано по жалба от М. А. А., [дата на раждане] в С., гражданин на С., подписана от адв. Д. с електронен подпис, против Решение №148X/15.10.2025г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет.

В жалбата се претендира, че е допуснато нарушение на чл. 40, пар.2, и пар.3 от Директива 2013/32 неа ЕС, ши Решение от 09 септември 2021г. по дело С-18/20, с което се уточнява, че последващата молба може да се основава на нови факти, включително и представени за пръв път от кандидата. В случая административният орган посочил, че са налице нови обстоятелства, в държавата по произход на молителя, като така се е произнесъл по същество, а не по допустимостта. Претендира се допуснати нарушения на процесуалните правила- не били анализирани представените документи относно личното положение на чужденеца - призовка, издадена от С. и Източна С., Изпълнителен съвет, Вътрешните власти на Д. А. и разписка за получаване на уведомление от квартален управител, А., Административният орган считал документите за недостоверни, тъй като не било посочено в коя армия се призовавал оспорващия, която преценка следвало да бъде извършена във фазата по същество. Оспорва се и изключването на представените документи, както и приетото, че не могат да бъдат ценени като доказателства. Също се претендира, че органът като е приел, че не е налице безогледно насилия в С., се произнесъл по същество. Изтъква данни за жертви и сблъсъци. Необосновано не е взел предвид и всевъзможни приложени източници на информация, понастоящем предизвикателствата в С. били толкова тежки, че дори министър - председателят молел европейските страни да изчака

връщането на бежанци. Счита, че Иска то съда да постанови отмяната на оспореното решение, като незаконосъобразно, позовава се на основанията по чл.146, т. 3-5 АПК.

Пред съда жалбата се поддържа чрез адв. Л. и в ход по същество се претендира основателността ѝ по изложените в същата съображения, като счита че обстоятелствата и доказателства по последващата молба съставлявали основание за допускането ѝ до производство, а именно: за общата ситуация в С., акцентира на справката към дата 09.12.2025г., като счита е провинциите Д. ар Зор, Р. и Х., които се контролирали от кюрдските въоръжени сили са отклонение. Иска от съда да вземе предвид, че по отношение на молителя са налице предпоставките за предоставяне на бежански статут по чл. 8 ЗУБ. Оспорващият лично поддържа жалбата и е съгласен със защитата от адвокатата.

Ответникът - интервюиращ орган Н. Г. при ДАБ, чрез юрк. П. оспори жалбата изцяло, иска от съда да цени справката за С. към 05.01.2026г., претендира законосъобразност на решението, доколкото органът е преценил дали представените доказателства са нови.

Административен съд С.-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата съдебна проверка на оспореното решение по реда на чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е депозирана на дата 01.11.2025г., а оспореното решение е връчено на дата 27.10.2025г., на сирийския гражданин. Жалбата до съда е подадена в срок и от надлежна страна. Производството по реда на ЗУБ е освободено от държавна такса, поради което следва делото да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание, да се укаже на страните доказателствената тежест по чл. 170, ал. 2 от АПК.

По фактите съдът приема следното:

С оспореното по делото Решение № 148Х/15.10. 2025г., на интервюиращ орган Н. Г., определена за такъв орган със заповед №РД -05-26/14.01.2025г. на председателя на ДАБ - л. 37 от делото, , не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-7224/06.10.2025г. на М. А. А. до производство за предоставяне на международна закрила, на правно основание чл.76б, ал.1 ,т.2 ЗУБ.

За да постанови този резултат, органът е приел, че се касае за последваща молба за международна закрила, по първата молба от дата 20.09.2024г. бил постановен отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут с Решение 2080/28.02.2025г., на председателя на ДАБ, а жалбата срещу него била отхвърлена с Решение № 3985/17.04.2025г. на АС - Хасково, оставено в сила с Решение № 8900/29.09.2025г. по адм.д.5556/2025г.

На дата 06.10.2025г., оспорващият е подал последващата молба за закрила, като е отправил искане за последваща регистрация като посочва, че съществувала опасност за живота му в С.. и заплахите за правна и военна повинност, тази молба с оспореното решение е преценена за допустимост съгласно чл.13, ал.2 ЗУБ, По отношение на опасността да бъде привлечен към наказателна отговорност ако се завърне в С. поради отказа му да се присъдени към кюрдските военни сили, а наказанието ще бъде непропорционално, самото наказателно преследване поради отказа му да отбие военна служба в случай на военни действия, което предполагало извършване на престъпления, представлявало преследване по смисъла на чл.8, ал.8 ЗУБ. Органът е обсъдил и приложените към повторната молба писмени доказателства призовка, издадена от С. и Източна С., Изпълнителен съвет, Вътрешните власти на Д. А. и разписка за получаване на уведомление от

квартален управител, А., представени ведно с превод на български език.

Органът действително, както се твърди и в жалбата до съда, в мотивите на оспореното решение е приел по представените доказателства съмнения относно достоверността им: не ставало ясно от представеното копие на призовката, в коя армия е призован и от къде била издадена призовката, а датата за явяване и датата на уведомлението съвпадали, не са представени оригинали и , а решението на административния съд било обжалвано пред ВАС, след като оспорващият е имал информация, но не е заявил в съда това ново обстоятелство като е имал възможност, а е подал последваща молба.

На второ място, оспорващият орган е разгледал актуалната обстановка в С. по справка на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ към 05.08.2025г., взети са предвид данните за завърналите се сирийци от януари 2024г., предоставяни парични помощи и реинтеграция чрез ВКБООН, разширяване на програма "Пари за препитание" ; В. е предвид, че цялото семейство на молителя живее в [населено място], обл. Д. А., като в последващата молба не е завено член на семейството му да е напуснал С. или да се е преместил на друго място страната поради водещите се в района сражения или да се е преместил на друго място - заявеното, че майката, бащата, двама братя и три сестри на оспорващия продължавали да живеят в селото. Според информацията в приложените справки, ситуацията в С. била овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност на гражданите, налице била и възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, съществували немалко вътрешно разселени лица, желанието за завръщане на сирийците и поведението на сирийските власти.

В мотивите на решението органът е посочил, че посочената информация в последващата молба не следвало да се приема за нововъзникнало обстоятелство или като релевантен мотив, който променял бежанската история на молителя. Обсъден е и принципът по чл.43, ал.3 ЗУБ за забрана за връщане, като при анализа на писмените доказателства не се констатирани предпоставките за приложението му.

По делото са събрани допълнително справки за ситуацията в С.. Справката за С. към 05.01.2026г. с данни за общото положение в страната, за актуалната политическа и икономическа обстановка, състояние на сигурността в провинция Р., актуални данни за нивото на здравеопазване и под чий контрол се намира провинция Рака, както и във връзка с военната служба. Приета е и справка към 09.12.2025г. в която се съдържат и данни за международната помощ и подкрепа за С..

Правна преценка на съда:

Оспореното решение, издадено от интервюиращ орган Н. Г., определена за такъв орган съгласно Заповед № РД05-26/14.01.2025г. от председателя на ДАБ – МС, представена на л. 37 от делото, е издадено от компетентен орган и в предвидения срок, съгласно разпоредбата на чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Тази разпоредба възлага правомощие на интервюиращия орган в срок от 14 работни дни от подаването на последваща молба за закрила да прецени нейната допустимост само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, да издаде решение за отказ или допускане на молбата до производство по международна закрила.

В случая предвид подаването на молбата за международна закрила на дата 06.10.2025г. и издаването на оспореното решение на дата 15.10.2025г., е спазен предвиденият срок в разпоредбата.

При тези констатации, оспореното решение е законосъобразно по смисъла на чл.146, т.1 АПК.

По спазването на процесуалните правила и изискванията за форма и съдържание на оспореното решение:

Що се касае до спазването на изискванията за съдържание и форма при издаването на оспореното решение, то формално същите са спазени – изложени са подробни правни и фактически съображения, обсъдени са в пълнота твърденията на оспорващия, до степен, позволяваща да бъде осъществен съдебен контрол.

Формално към молбата за закрила са приложени писмени доказателства, и в същата са изложени фактически съображения за нови обстоятелства.

Преценяването на молбата за допустимост съгласно чл.13, ал.2 ЗУБ, се основава на редовността ѝ от формална страна - изложени съображения за настъпили нови факти и обстоятелства и приложени писмени доказателства - призовки за военна служба и медийни публикации за събития в С., то правилно и в съответствие със закона - чл. 76в, ал.1 ЗУБ, е разгледана само въз основа на новите писмени доказателства, приложени към нея.

С последващата молба е направено изрично искане да бъде допусната до разглеждане по същество поради нови обстоятелства, които представя за първи път - набиране на нови войници от кюрдите, като на първа линия като пушечно месо дискриминационно се изпращали представители на малцинствения арабски етнос в провинция Д. А., неговото семейство получавало призовки за военна служба, молбата се подавала заради новите опасности за живота му в С. и заплахите за правна и военна отговорност, които ще понесе заради неявяването за военна служба. Излага общи сведения за ситуацията в С., като твърди, че за него са налице опасения от дискриминационни мерки, като част от малцинство араби в област, управлявана от кюрдите, властвали Сирийските демократични сили, още преди това твърди, че бил заплашван от тях и насилван да се сражава за тях, за което се позовава на представената призовка, в която ясно било посочено, че това следвало да се осъществи лично и незабавно, неявяването се считало за враждебен акт и срещу, него ще бъдат предприети мерки за правна и военна отговорност, тези данни счита за заплаха на основание етническа и религиозна принадлежност, да бъде арестуван и изпратен да воюва като наказание за това, че е арабин и сунит и не подкрепял кюрдските екстремисти.

На второ място, с последваща молба се претендират и настъпили нови факти, които обуславяли предоставянето на хуманитарен статут, които се сочат изложени общо за 2025г., за събития от януари, март и април 2025г., т.е. за общата ситуация в С. по време преди съдебното заседание и постановяването на решението на Върховен административен съд по първата молба за закрила - съответно 15.09-.2025г. и 29.09.2025г., също така решението на административния съд е постановено на 17.04.2025г., предвид на което обстоятелствата за общата ситуация в С. не са новонастъпили.

При постановяване на оспореното решение органът е приобцил и служебно справка от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за ситуацията в С., а също са обсъдени и наведените доводи в последващата молба – на две основания – общата ситуация в С. и нежеланието на оспорващия за военната служба. С оглед на това е спазена специалната разпоредба на чл. 6, ал.1 ЗУБ, конкретно изречение второ, с което е въведено задължение за установяване на всички факти от значение за производството за предоставяне на международна закрила и оказване на съдействие

на чужденците, подали молба за закрила. Така в казуса по делото органът е изяснил и служебно всички въпроси от значение за постановяване на решението и относими към изложените твърдения за настъпили нови обстоятелства в последващата молба - за ситуацията в С. и във връзка военната служба в С..

В изпълнение на посоченото правомощие, като се е позовал на данни за ситуацията в С. в решението, интервюиращият орган е извършил проверка на твърденията на оспорващия в последващата му молба за настъпили нови обстоятелства от значение за личното му положение. В този смисъл, доколкото твърдението на оспорващият, че трябвало да отбие военната си служба е свързано и с твърдението за ситуацията в С. като настъпили нови обстоятелства, правилно е разгледано при преценката за допустимост на процесната молба.

По изложените съображения, не се установяват нарушения по чл.146, т. 2 и т.3 АПК за незаконосъобразност на оспореното решение.

По спазването на материалния закон

Съгласно чл.13, ал.2 ЗУБ, в действащата редакция след ДВ бр. 89/2020г., подадената последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход, се преценява по реда на глава шеста „Производство“, раздел III, озаглавен „Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за закрила“ от ЗУБ, т.е. по реда на чл.76а и 76б ЗУБ.

За да бъде релевантен към основания за предоставяне на международна закрила, отказът отбиване на военна служба следва да е свързан с опасности от репресии спрямо молителя и конкретно във връзка с нежеланието да отбие военна служба. По този въпрос е формирана съдебна практика на Съда на ЕС : Решение на СЕС от 19 ноември 2020 г. по дело EZ, С-238/19, ECLI:EU:C:2020:945, с което е дадено тълкуване на чл. 9 параграф 2, буква д) от Директива 2011/95. Разпоредбата е озаглавена "Действия на преследване", като има предвид прилагането на чл.1 А от Женевската конвенция, видно от параграф 1 на същата разпоредба. Съгласно тълкуваната хипотеза - по чл.9, ал.2, буква д) от Директива 2011/95, действията на преследване могат да приемат и формата на " д) наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, попадащи в приложното поле на основанията за експулсиране, посочени в член 12, параграф 2;" Видно е, че чл.8, ал. 5, буква д) от ЗУБ възпроизвежда идентично разпоредбата на директивата като форма на преследване.

Самата принадлежност към определена етническа или религиозна група обикновено не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец – арг. от § 70 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН. В тази връзка, не е достатъчно само доказването на факта, че молителят е арабин по етническа принадлежност и сунит по религия, необходимо е наличие на личен елемент на преследване на посочените основания за признаването му за бежанец. Относно нежеланието му да се сражава в редовете на сирийската армия, в глава V, "В" (параграфи 167-173от Наръчника на ВКБООН е дадено тълкувателно определение за дезертъори и лица, които се отклоняват от военна служба, отграничени са случаите, при които необходимостта от изпълнение на военната служба е

единствената причина за статут на бежанец. Лицето следва да докаже, че изпълнението на военната служба за него би означавало участие във военни действия, противоречащи на неговите действителни политически, религиозни или морални убеждения или на валидни съображения на съвестта.

Правилно е приетото, че последващата молба не се основава на нови доказателства, имащи отношение към предоставяне на международна закрила по отношение на ситуацията в С.. Видно от данните за ситуацията в С. по справките на Дирекцията, на ВКБООН и дори данните, изнесени от страна на оспорващия, в това число и отговорите на министерството на външните работи на Република България дадени към октомври 2025г., въпреки че в някои части положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката, ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност на цивилното население. Доводите от името на оспорващия за ситуацията в конкретни райони на С., не обосновават допускане на последващата му молба, идентично позоваването на вътрешни конфликти и произтичащи от тях опасности, и по съображение, че не са относими дори към цялата територия на С., в това число и в провинцията, където оспорващият последно е живял - Р., нито за цялата територия на държавата му по произход С.. Чуждият гражданин се позовава на общоизвестни факти, които не се отнасят лично до него, а единствено с цел допускане на последващата му молба.

Следва да се посочи, че в съответствие с чл.33, пар.1, буква г) от Директива 2013/32, интервюиращият орган, е изследвал служебно и втората предпоставка, предвидена алтернативно в разпоредбата за преценката на молбата като "недопустима" по смисъла на директивата - **"основанието " не са се появили нови елементи или факти, свързани с това дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила.** Така интервюиращият орган е обсъдил подробно както наведените основания в последващата молба, така и данни съгласно справката за ситуацията в С.. Данни за нови факти и обстоятелства по разпоредбата на директивата не се установяват и пред съда, видно от приобщената по делото Справка на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, изготвена към 05.01.2026г. с данни за общата ситуация в С. след постановяване на оспореното решение и за провинция Р., където последно е живял оспорващия преди да напусне страната си. Както се претендира от юрк. П., данните за обл. Д. А. са неотносими, тъй като оспорващият е заявил на личното интервю, че е роден в [населено място], обл. дейр А., но през 2017г. се преместили в обл. Р., [населено място] и живял там до напускането на родината му - стр. 376 от делото, стр.2 от Протокол от проведено лично интервю на дата 04.02.2025г. При тези обстоятелства, наведените в последващата молба основания за ситуацията в обл.

Д. А., е действително неотнормо и формално, за да обоснове привидно последващата си молба за закрила. Въз основа на данните по справките пред съда, не може да се направи различен извод от този в оспореното решение, следва да се потвърди, че общата ситуация в С. не представлява въоръжен конфликт и не е достигнат висок праг на степента на насилие за цивилното население, които сами по себе си да представляват основание за предоставяне на закрила. На 25 август 2025г. САЩ преустановява действието на санкционни разпоредби срещу С. и от тогава международната търговия била възобновена. На 05.09.2025г. бил създаден Сирийски фонд за развитие, финансиран от частния сектор, бил предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места, като само 1 час след началото даренията надхвърлили 60 милиона щатски долара, а по изявление на министъра на извънредните ситуации на С., средствата от Фонда ще бъдат съсредоточени в регионите, най-засегнати от конфликта. Броят на завръщащите се сирийски граждани от чужбина в С. и на вътрешно-разселените лица по домовете им е с тенденция на постоянно увеличение, а данните за премахване на наложени санкции от САЩ и за създадения фонд, както и за подкрепата от ВКБООН и в справката пред съда, изцяло подкрепят изводите в оспореното решение и към момента на устните състезания по делото.

Този извод следва и въз основа на декларираното от оспорващия, че не е политически ангажиран, освен това същият не е заявил, че отказва да служи в сирийската армия по конкретни религиозни съображения, нито са наведени морални убеждения или съображения на съвестта, които да му пречат да служи в армията, отказът дори да е свързан само с опасността за живота му при военни действия, е неотнормо. В тази връзка видно от справката на Дирекцията при ДАБ към декември 2025г., представена пред съда, още през февруари 2025г. няколко източници са съобщили, че президентът на сирийското временно правителство А. Ал Ш. е обявил, че премахва задължителната военна служба и вместо това разчита на доброволно набиране на войници, а от придружаващ текст на шведска телевизионна програма Svt nyheter от февруари 2025г., Х. Т. ал Ш. започва интензивно набиране на служители за полицията и за военните структури. В статия на арабски език без дата, Шведският център за информация се позовава на това видео, като според статията войниците и подофицерите се набират чрез интензивни програми, които се отклоняват от традиционните академични стандарти и правила на обучение, който процес имал за цел да ускори обучението на военни служители за силите на сигурност за да отговори на потребностите на новата държава. В статия от края на февруари сирийската телевизия съобщава за слухове, съгласно които преходните власти в провинциите Т. и Л. са призовавали и са наемали мъже за военна служба, страници във Ф., предполагаемо управлявани от близки до правителството на А. медийни професионалисти съобщавали, че силите за

сигурност са поставили контролно пропускателни пунктове в градовете Д., Б. и К. и са арестували хора с карти за уреждане на статус. Официални източници цитирали ръководителя на центъра за набиране на персонал в [населено място], който категорично отрекъл тези слухове. Същият източник заявил, **че военната служба в С. вече е доброволна и призовава за търсене на информация от официални източници.** Преходната администрация на С. премахва задължителната военна служба, освен в ситуации и национално извънредно положение. Според различни източници, сирийската армия ще се превърне в армия на доброволци, в която населението ще бъде насърчавано да участва, с цел осигуряване на границите на страната. Все пак остава потенциално възможно провеждане на потенциална военна кампания за наборна военна служба в случай на национално извънредно положение, няма източници, съобщаващи за наборна военна служба, изисквана от преходната администрация.

При тези потвърдени данни, да се приеме, че за оспорвания съществува риск да бъде принуден за военна служба в С., конкретно в провинция Р., където последно е живял, и в ситуация, в която не е обявено национално извънредно положение, ще бъде в противоречие данните от официални и потвърдени източници в справката на Дирекцията при ДАБ. Тези данни опровергават твърденията за обратното от източници на информация, които нямат официален характер.

Що се касае до представените писмени документи – призовки, правилно същите не са ценени като достоверни и на основание, че няма обяснение след като преди да напусне държавата си по произход оспорваният е живял в провинция Р., то от населено място в различна провинция получава призовки. Също така, по делото има справка и по въпроса под чий контрол се намира провинция Р., конкретно стр. 7 8 от справката към 05.01.2026г., според която част от провинцията се намира и под контрола на правителството, има и данни за вътрешно разселени лица, като в частта на същата справка за състоянието на сигурността в Р. е видно, са регистрирани инциденти със сигурността, по-голямата част от тях са се случили през март 2025г., т.е. значителен период назад във времето.

Всички обсъдени обстоятелства, потвърждават извода в оспореното решение, че процесната последваща молба за закрила не се основава на новонастъпили обстоятелства, относими към предвидени основания за предоставяне на международна закрила, в това число, не е обоснована и с такива, които не са наведени и взети предвид в производството по разглеждане на първата молба за закрила.

Основанията за приложението на принципа за забрана за връщане, както са

посочени в чл.4, ал. 3 ЗУБ при обстоятелствата в казуса по делото не са налице и не съставлява основание за допускане на процесната последваща молба до производство, както правилно е изведено в оспореното решение. Спазването на този принцип в казуса по делото безспорно свързан с основанията за предоставяне на статут на бежанец по чл.8 и чл. 9 ЗУБ,

Що се касае до довода на адв. Л. за призив да бъде отложено връщане на сирийските бежанци, то моментът на връщането им е въпрос по изпълнение на решение за връщане, което производство също е подчинено на спазване на принципа за забрана за връщане – чл.5 от Директивата за връщането – *Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки, за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни.*

В обобщение, съдът формира извод, че оспореното по делото решение е издадено от компетентен орган, при спазване на законоустановените срокове и в изискващата се писмена форма, съдържа ясни и точни мотиви - фактически и правни, постановено е при спазване на националния закон и чл.33, пар.1, буква г) от Директива 2013/3, като служебно е приобщена информация и обсъдена в мотивите за С.. Оспореното решение е и материално-законосъобразно, формираните в него изводи за личното положение на оспорващия са обосновани и доказани към датата на постановяване на решението, неопровергани са и в хода на съдебното производство, предвид и данните за С. след издаването му. След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсеция закрила и държавата му на произход, правилно ответният интервюиращ орган на ДАБ е определил подадената от този кандидат молба за недопустима по чл. 13, ал.2 ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема оспореното решение за законосъобразно, не се установяват основания за незаконосъобразност по смисъла на чл. 146, т.1 – 5 АПК. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли. Решението на съда не подлежи на обжалване - чл. 85, ал.3 във връзка с чл.84, ал.2 ЗУБ.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, I2-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А., [дата на раждане] в С., гражданин на С., против Решение №148Х/15.10.2025г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението не подлежи на обжалване, преписи на страните.

Съдия: